

Ciudad Real: canal 65.
 Conca: canal 64.
 Guadalajara: canal 65.
 Toledo: canal 60.

Comunitat Autònoma de Cantàbria:
 Cantàbria: canal 59.

Comunitat Autònoma de Catalunya:
 Barcelona: canal 61.
 Girona: canal 60.
 Lleida: canal 58.
 Tarragona: canal 59.

Comunitat Autònoma de Canàries:
 Palmas (Las): canal 65.
 Santa Cruz de Tenerife: canal 59.

Comunitat Autònoma d'Extremadura:
 Badajoz: canal 62.
 Càceres: canal 61.

Comunitat Autònoma de Galícia:
 Coruña (A): canal 61.
 Lugo: canal 59.
 Ourense: canal 62.
 Pontevedra: canal 58.

Comunitat Autònoma de la Rioja:
 Rioja (la): canal 60.

Comunitat de Madrid:
 Madrid: canal 63.

Comunitat Autònoma de la Regió de Múrcia:
 Múrcia: canal 60.

Comunitat Foral de Navarra:
 Navarra: canal 62.

Comunitat Autònoma del País Basc:
 Àlaba: canal 58.
 Guipúscoa: canal 60.
 Biscaia: canal 61.

Comunitat Valenciana:
 Alacant: canal 62.
 Castelló: canal 60.
 València: canal 57.

Ciutats:

Ceuta: canal 62.
 Melilla: canal 61.

APÈNDIX

Definicions

1. Canal radioelèctric: porció de l'espectre radioelèctric que es fa servir per difondre des d'una estació radioelèctrica un senyal de televisió. També se sol denominar freqüència radioelèctrica.

2. Xarxa de freqüència única: conjunt d'estacions radioelèctriques que permet cobrir una determinada zona del territori, denominada zona de servei, fent servir la mateixa freqüència o canal radioelèctric en totes les estacions.

3. Xarxa multifreqüència: conjunt d'estacions radioelèctriques que permet cobrir una determinada zona del territori, denominada zona de servei, fent servir una freqüència o canal radioelèctric diferent en cada estació.

4. Múltiple digital: senyal compost per transmetre un canal o freqüència radioelèctrica i que, com que fa servir la tecnologia digital, permet incorporar els senyals corresponents a diversos canals de televisió i els senyals correspo-

nents a diversos serveis associats i a serveis de comunicacions electròniques.

5. Canal digital de televisió: part de la capacitat d'un múltiple digital que es fa servir per incorporar-hi un programa de televisió.

6. Canal analògic de televisió: capacitat de transmissió que es fa servir per difondre un programa de televisió amb tecnologia analògica.

7. Programa de televisió: organització seqüencial en el temps de continguts audiovisuals, posada a disposició del públic de forma independent, sota la responsabilitat d'una mateixa persona i dotada d'identitat i imatge pròpies.

8. Àrea tècnica: zona del territori coberta des del punt de vista radioelèctric pel centre principal de difusió, els centres secundaris que agafin senyal primari de l'esmentat centre i els centres de menys entitat que no agafin senyal primari del centre principal però tinguin cobertura encavalcada amb aquest o amb algun dels seus centres secundaris.

13114 REIAL DECRET 945/2005, de 29 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament general de prestació del servei de televisió digital terrestre. («BOE» 181, de 30-7-2005.)

El règim jurídic per a la prestació del servei de televisió terrestre amb tecnologia digital, atès que constitueix una modalitat de prestació del servei i no un sistema nou de televisió, és el que estableixen, amb caràcter general, les lleis reguladores del servei de difusió de televisió, és a dir, la Llei 4/1980, de 10 de gener, de l'Estatut de la ràdio i la televisió, i la Llei 46/1983, de 26 de desembre, reguladora del tercer canal de televisió, pel que fa a la gestió directa del servei de televisió; pel que fa a la gestió indirecta del servei de televisió per part d'entitats privades, la Llei 10/1988, de 3 de maig, de televisió privada, i, pel que fa als continguts, la Llei 25/1994, de 12 de juliol, per la qual s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 89/552/CEE, sobre la coordinació de disposicions legals, reglamentàries i administratives dels estats membres, relatives a l'exercici d'activitats de radiodifusió televisiva, i les modificacions successives. Finalment, també és aplicable el que disposen la Llei 41/1995, de 22 de desembre, de televisió local per ones terrestres, i les modificacions successives.

Amb caràcter previ al començament de la prestació del servei de televisió digital terrestre, la disposició addicional quaranta-quatrena de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, estableix en l'apartat 3 que és requisit indispensable que el Ministeri de Foment (actualment aquesta competència la té atribuïda el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç) aprovi els corresponents reglaments tècnics i de prestació dels serveis.

En desplegament de la previsió legal esmentada, es va aprovar l'Ordre de 9 d'octubre de 1998, per la qual s'aprova el Reglament tècnic i de prestació del servei de televisió digital terrestre, publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» amb data 16 d'octubre de 1998.

No obstant això, el Tribunal Suprem, en la Sentència de 30 de desembre de 2004, la va anul·lar pel fet de considerar que excedeix l'habilitació normativa inclosa en la disposició addicional quaranta-quatrena de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, atès que regula matèries que no tenen res a veure amb les pròpies d'un reglament tècnic i de prestació de serveis de televisió digital terrestre, ja que conté la definició del règim jurídic de la televisió digital terrestre i regula aspectes tan essencials com les formes de gestió directa i indirecta del servei o les condicions i requisits per atorgar-ne la concessió, matèries pròpies d'un reglament general de desplegament i execució de llei que només es pot efectuar mitjançant un reial decret del Consell de Ministres, amb el dictamen previ del Consell d'Estat.

En conseqüència, i per donar compliment efectiu a la Sentència del Tribunal Suprem, aquest Reial decret aprova el Reglament general de prestació del servei de la televisió digital terrestre, i es fa amb fonament en l'article 97 de la Constitució espanyola, en què s'atribueix al Govern la potestat reglamentària, que, a més, té cobertura específica en l'article 5.1.h) de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern, d'acord amb el qual correspon al Consell de Ministres aprovar els reglaments per al desplegament i l'execució de les lleis, amb el dictamen previ del Consell d'Estat.

Aquest Reial decret estableix de forma unitària i sistemàtica el règim jurídic de prestació del servei de televisió digital terrestre que, fonamentalment, és el que estableix l'Ordre anul·lada. Així mateix, s'hi indiquen els aspectes que, atès que fan referència a qüestions tècniques, han de ser objecte de desplegament en el corresponent reglament tècnic de prestació del servei que, de conformitat amb el que estableix la disposició addicional quaranta-quatre de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, s'ha d'aprovar mitjançant ordre ministerial, amb exclusió dels aspectes referits a l'assignació de programes dins els canals o bandes de freqüències necessàries per prestar el servei, que són els que fixa el Pla tècnic nacional de la televisió digital terrestre, aprovat mitjançant el Reial decret 944/2005, de 29 de juliol.

Aquest Reglament es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.27a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència per establir les normes bàsiques del règim de premsa, ràdio i televisió i, en general, de tots els mitjans de comunicació social, sense perjudici de les facultats que en el desplegament i l'execució corresponguin a les comunitats autònomes.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 29 de juliol de 2005,

DISPOSO:

Article únic. *Aprovació del Reglament.*

S'aprova el Reglament general de prestació del servei de televisió digital terrestre, que s'insereix a continuació.

Disposició final primera. *Desplegament reglamentari i aplicació.*

El ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, en l'àmbit de les seves competències, ha de dictar totes les disposicions i mesures que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquest Reial decret.

Disposició final segona. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.27a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència per establir les normes bàsiques del règim de premsa, ràdio i televisió i, en general, de tots els mitjans de comunicació social, sense perjudici de les facultats que en el desplegament i l'execució corresponguin a les comunitats autònomes.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Palma de Mallorca, 29 de juliol de 2005.

JUAN CARLOS R.

REGLAMENT GENERAL DE PRESTACIÓ DEL SERVEI DE TELEVISIÓ DIGITAL TERRESTRE

Article 1. *Objecte.*

Constitueix l'objecte d'aquest Reglament l'establiment de les condicions bàsiques de prestació del servei de televisió digital terrestre, en aplicació del que determinen la disposició addicional quaranta-quatre de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i d'ordre social, i les altres lleis reguladores d'aquesta matèria.

Article 2. *Formes de gestió del servei de televisió digital terrestre.*

L'explotació del servei de televisió digital terrestre es pot dur a terme mitjançant gestió directa o mitjançant gestió indirecta en règim de concessió administrativa.

Article 3. *Atorgament dels títols habilitadors.*

1. L'explotació del servei de televisió digital terrestre requereix el títol habilitador corresponent.

2. L'atorgament de les concessions per a la gestió indirecta del servei públic de televisió digital terrestre per part d'entitats privades el du a terme l'Estat si el seu àmbit és estatal, i les comunitats autònomes si és autonòmic o local.

3. Els concursos per adjudicar les concessions per a l'explotació del servei de televisió digital terrestre els convoca el Consell de Ministres o l'òrgan competent de cada comunitat autònoma, d'acord amb el que estableix la disposició addicional quaranta-quatre de la Llei 66/1997, de 30 de desembre.

Article 4. *Règim jurídic bàsic.*

1. La gestió directa del servei s'ha d'ajustar al que estableixen la Llei 4/1980, de 10 de gener, de l'Estatut de la ràdio i la televisió, i la Llei 46/1983, de 26 de desembre, reguladora del tercer canal de televisió, i al que, si s'escau, estableixi la normativa que la substitueixi. Així mateix, és aplicable el que disposen la Llei 41/1995, de 22 de desembre, de televisió local per ones terrestres, i les modificacions successives. Pel que fa a continguts, són aplicables la Llei 25/1994, de 12 de juliol, per la qual s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 89/552/CEE, sobre la coordinació de disposicions legals, reglamentàries i administratives dels estats membres, relatives a l'exercici d'activitats de radiodifusió televisiva, i les modificacions successives.

2. La gestió indirecta del servei per part d'entitats privades s'ha d'ajustar al que disposen la Llei 10/1988, de 3 de maig, de televisió privada, en el que no ha modificat la disposició addicional quaranta-quatre de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, i, en particular, al que estableixen el capítol II, sobre el règim jurídic de la concessió; el capítol III, sobre les societats concessionàries, i el capítol IV, sobre el règim d'infraccions i sancions. Així mateix, és aplicable el que disposen la Llei 41/1995, de 22 de desembre, de televisió local per ones terrestres, i les modificacions successives, i pel que fa a continguts, la Llei 25/1994, de 12 de juliol, per la qual s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 89/552/CEE, sobre la coordinació de disposicions legals, reglamentàries i administratives dels estats membres, relatives a l'exercici d'activitats de radiodifusió televisiva, i les modificacions successives.

Article 5. Contingut mínim del Reglament tècnic i de prestació del servei de televisió digital terrestre.

1. S'ha d'aprovar per ordre del ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, en compliment del que estableixen la disposició addicional quaranta-quatrena de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, i l'article 25 de la Llei 31/1987, de 18 de desembre, d'ordenació de les telecomunicacions, el Reglament tècnic i de prestació del servei de televisió digital terrestre.

2. Aquest Reglament ha de regular, tant per a la gestió directa com per a la gestió indirecta, almenys, els aspectes següents: el règim de prestació del servei en què s'han d'incloure les normes tècniques de transmissió de les estacions de televisió digital terrestre, així com la normativa de telecomunicacions aplicable en matèria d'utilització del domini públic radioelèctric i les obligacions mínimes sobre continguts, que, si s'escau, fixi l'Administració competent.

3. Quant a la gestió indirecta del servei, el Reglament tècnic i de prestació del servei ha d'establir que els plecs de bases administratives i condicions tècniques d'explotació del servei regulin, com a mínim, els aspectes següents: els drets i obligacions dels titulars de concessions, la delimitació del servei objecte de la concessió amb indicació expressa de les freqüències o bandes de freqüències assignades per a la prestació del servei i les facultats reservades a les administracions públiques competents en matèria d'atorgament del títol habilitador, modificació, inspecció, supervisió i règim sancionador.

Disposició addicional única. Règim jurídic bàsic de la gestió indirecta de televisió privada local a les ciutats de Ceuta i Melilla.

1. Amb caràcter previ a l'aprovació del plec de bases administratives i condicions tècniques d'explotació del servei a què es refereix l'article 5 d'aquest Reglament general i a la convocatòria del concurs corresponent, les ciutats de Ceuta i Melilla, en desplegament de les competències que els atribueixen les lleis orgàniques 1/1995 i 2/1995, de 13 de març, dels estatuts d'autonomia respectius, han de dictar les normes reglamentàries necessàries per organitzar el servei, que s'han de subjectar al que disposen la normativa bàsica de l'Estat, aquest Reglament i les seves normes de desplegament.

2. En particular, la dita reglamentació bàsica del servei ha d'establir:

- a) El procediment per sol·licitar la concessió, la convocatòria del concurs corresponent i l'òrgan competent per resoldre'l.
- b) L'adjudicació provisional, l'exigència que l'Administració General de l'Estat competent en matèria de telecomunicacions aprovi el projecte tècnic corresponent i la concessió definitiva posterior.
- c) El termini de durada de la concessió, concordat amb el del dret d'ocupació del domini públic radioelèctric.
- d) Els drets i obligacions del concessionari.

3. En relació amb l'exercici de la potestat sancionadora que les lleis orgàniques abans esmentades atribueixen a les dues ciutats, aquestes ciutats poden aplicar les infraccions tipificades en la legislació estatal que regula el règim jurídic de la televisió que siguin aplicables.

13115 REIAL DECRET 946/2005, de 29 de juliol, pel qual s'aprova la incorporació d'un nou canal analògic de televisió al Pla tècnic nacional de la televisió privada, aprovat pel Reial decret 1362/1988, d'11 de novembre. («BOE» 181, de 30-7-2005.)

La Llei 10/1988, de 3 de maig, de televisió privada, regula la gestió indirecta del servei de televisió, que és considerat un servei públic essencial, la titularitat del qual correspon a l'Estat.

L'article 5 de la dita Llei estableix la necessitat d'aprovar un pla tècnic nacional de la televisió privada l'objectiu del qual és regular, entre d'altres, les condicions de caràcter tècnic que siguin necessàries per garantir la prestació adequada del servei de televisió.

El Pla tècnic nacional de la televisió privada es va aprovar mitjançant el Reial decret 1362/1988, d'11 de novembre, en què s'establien les condicions tècniques que havien de complir les tres entitats concessionàries que, com a màxim, preveia l'article 4.3 de la Llei esmentada en la redacció original.

La Llei 10/2005, de 14 de juny, de mesures urgents per a l'impuls de la televisió digital terrestre, de liberalització de la televisió per cable i de foment del pluralisme, ha modificat la Llei 10/1988, de 3 de maig, i hi ha suprimit de manera expressa el límit indicat de tres concessions administratives per a la prestació de serveis de televisió terrestre amb una cobertura nacional.

Els estudis i les actuacions de planificació radioelèctrica portats a terme pel Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç han possibilitat la planificació d'un nou canal analògic de televisió amb una cobertura suficient en el territori nacional. Per tant, i de conformitat amb el que preveu l'article 5 de la Llei 10/1988, de 3 de maig, és procedent incorporar al Pla tècnic nacional de la televisió privada el nou canal analògic de televisió de cobertura estatal.

A més, mitjançant aquest Reial decret es determinen les condicions de caràcter tècnic que són necessàries per prestar adequadament el servei de televisió en el nou canal, en particular, el sistema de difusió de senyals previst, les bandes, canals, freqüències i potències reservades per a l'emissió del canal, per aconseguir la cobertura de les diverses poblacions i localitats que s'hi assenyalen.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 29 de juliol de 2005,

DISPOSO:

Article 1. Objecte.

Constitueix l'objecte d'aquest Reial decret l'aprovació de la incorporació d'un nou canal analògic de televisió de cobertura estatal al Pla tècnic nacional de la televisió privada, així com la determinació de les condicions de caràcter tècnic que són necessàries per prestar adequadament el servei de televisió en el nou canal, en particular, el sistema de difusió de senyals previst, les bandes, canals, freqüències i potències reservades per a l'emissió del canal, per aconseguir la cobertura de les diverses poblacions i localitats que s'hi assenyalen.

Article 2. Incorporació d'un nou canal analògic de televisió de cobertura estatal.

1. S'aprova la incorporació al Pla tècnic nacional de la televisió privada, aprovat pel Reial decret 1362/1988,